

KOMUNIKAT PRASOWY nr 26/23

Luksemburg, 15 lutego 2023 r.

Wyroki Sądu w sprawach T-607/20 i T-607/20 | Austrian Power Grid i in./ACER

Sąd potwierdził wzmocnione uprawnienia Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) w zakresie podejmowania indywidualnych decyzji w kwestiach transgranicznych

ACER jest uprawniony do zmiany propozycji operatorów systemów przesyłowych w celu zapewnienia ich zgodności z prawem Unii w dziedzinie energii, nie będąc związany ewentualnymi punktami porozumienia między właściwymi krajowymi organami regulacyjnymi

Rozporządzenie Komisji Europejskiej 2017/2195 w sprawie bilansowania systemu elektroenergetycznego¹ przewiduje wdrożenie szeregu europejskich platform wymiany energii bilansującej. Obejmują one, po pierwsze, europejską platformę wymiany energii bilansującej z rezerw odbudowy częstotliwości z aktywacją automatyczną (zwaną dalej „platformą aFRR”), a po drugie, europejską platformę wymiany energii bilansującej z rezerw odbudowy częstotliwości z aktywacją nieautomatyczną (zwaną dalej „platformą mFRR”)².

Zgodnie z procedurą przewidzianą w rozporządzeniu 2017/2195³ wszyscy operatorzy systemów przesyłowych (zwani dalej „OSP”) przedłożyli do zatwierdzenia krajowym organom regulacyjnym (zwanym dalej „KOR”)⁴ wspólne propozycje metod wdrażania platformy aFRR i platformy mFRR.

Na wspólny wniosek KOR Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwana dalej „ACER”) podjęła na podstawie tego rozporządzenia⁵ decyzję w sprawie tych propozycji, w ich brzmieniu zmienionym w następstwie wymiany informacji i konsultacji, które miały miejsce między ACER, KOR i OSP. ACER wydał dwie decyzje, jedną dotyczącą metody aFRR, a drugą dotyczącą metody mFRR (zwane dalej „decyzjami ACER”), do których załączono wspomniane metody, zmienione i zatwierdzone przez tę agencję.

Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España SA, RTE Svenska Kraftnät, TenneT TSO BV i TenneT TSO GmbH wniosły odwołania⁶ od tych decyzji do Komisji Odwoławczej ACER (zwanej dalej „Komisją Odwoławczą”). Ponieważ ich odwołania zostały oddalone, wniosły one do Sądu dwie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Odwoławczej w zakresie, w jakim ich one dotyczą, niektórych postanowień decyzji ACER, a także załączonych do nich metod.

¹ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. 2017, L 312, s. 6).

² Artykuły 20 i 21 rozporządzenia 2017/2195, odpowiednio.

³ Artykuł 20 ust. 1 i art. 21 ust. 1 rozporządzenia 2017/2195.

⁴ Artykuł 5 ust. 1 i ust. 2 lit. a) rozporządzenia 2017/2195.

⁵ Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia 2017/2195.

⁶ Na podstawie art. 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiającego Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

Skargi te zostały oddalone przez drugą izbę Sądu w składzie powiększonym, która przy tej okazji wypowiedziała się, po pierwsze, w przedmiocie podziału kompetencji między ACER i KOR w zakresie przyjmowania metod aFRR i mFRR, a po drugie, w przedmiocie funkcji wymaganych do zarządzania platformami aFRR i mFRR na podstawie rozporządzenia 2017/2195.

Ocena Sądu

Na wstępie Sąd stwierdził niedopuszczalność skarg o stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim są one skierowane przeciwko decyzjom ACER i załącznikom do nich. W tym względzie Sąd zauważył, że zgodnie z art. 263 akapit piąty TFUE i aktem ustanawiającym ACER, a mianowicie rozporządzeniem 2019/942⁷, skarżące, jako strony nieuprzywilejowane⁸, mogą jedynie dochodzić przed Sądem stwierdzenia nieważności decyzji wydanych przez Komisję Odwoławczą, ale nie decyzji ACER i załączników do nich. W konsekwencji Sąd ograniczył się w niniejszym przypadku do kontroli zgodności z prawem decyzji Komisji Odwoławczej, w szczególności w zakresie, w jakim w pełni potwierdzają one decyzje ACER oraz załączone do nich metody aFRR i mFRR.

Zgodnie z powyższym stwierdzeniem Sąd kontynuował analizę co do istoty. W pierwszej kolejności Sąd oddalił argumentację skarżących, zgodnie z którą Komisja Odwoławcza naruszyła prawo poprzez niestwierdzenie, że ACER, wydając przedmiotowe decyzje, przekroczył granice swoich kompetencji.

W tej kwestii Sąd wskazał, że zgodnie z art. 6 ust. 10 rozporządzenia 2019/942 i art. 5 ust. 7 rozporządzenia 2017/2195, w brzmieniu obowiązującym w chwili wydania decyzji przez Komisję Odwoławczą, ACER jest właściwy do przyjmowania lub wydawania decyzji indywidualnych dotyczących spraw lub kwestii regulacyjnych mających wpływ na handel transgraniczny lub na transgraniczne bezpieczeństwo systemu, takich jak metody aFRR i mFRR, jeżeli, tak jak w niniejszym przypadku, KOR skierowały do ACER w tej sprawie wspólny wniosek. Zdaniem Sądu z przepisów tych nie wynika, że kompetencje ACER są ograniczone wyłącznie do kwestii spornych między zainteresowanymi organami.

Ta literalna wykładnia jest potwierdzona kontekstem i celami uregulowania, którego część przepisy te stanowią. W tym względzie z uzasadnienia wniosków dotyczących rozporządzenia 2019/942 i rozporządzenia nr 713/2009⁹, mającego wcześniej zastosowanie, jasno wynika wola prawodawcy Unii, aby uczynić podejmowanie decyzji w sprawach transgranicznych szybszym i skuteczniejszym, poprzez wzmocnienie indywidualnych uprawnień decyzyjnych ACER, które można byłoby pogodzić z utrzymaniem kluczowej roli KOR w dziedzinie regulacji energii, przy zachowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności. Z preambuły rozporządzenia 2019/942¹⁰ wynika również, że ACER został ustanowiony, aby wypełnić lukę regulacyjną na poziomie unijnym oraz przyczynić się do sprawnego funkcjonowania rynków wewnętrznych energii elektrycznej i gazu ziemnego.

W związku z tym cel i kontekst, w jaki wpisują się przepisy rozporządzeń 2019/942 i 2017/2195, a także szczególne okoliczności niniejszego przypadku potwierdzają, że ACER jest uprawniony do podejmowania decyzji w sprawie opracowania metod aFRR i mFRR w przypadku wspólnego wniosku KOR w tym zakresie. Podobnie, ponieważ własne uprawnienia decyzyjne zostały przyznane ACER, aby umożliwić mu wypełnianie jego funkcji regulacyjnych w sposób niezależny i skuteczny, agencja ta jest uprawniona do zmiany propozycji OSP w celu zapewnienia ich zgodności z prawem Unii dotyczącym energetyki, nie będąc związana ewentualnymi punktami porozumienia między właściwymi KOR.

Jak z tego wynika, Komisja Odwoławcza ACER nie naruszyła prawa, potwierdzając kompetencje ACER

⁷ Motyw 34, art. 28 ust. 1 i art. 29 rozporządzenia 2019/942.

⁸ Stronami uprzywilejowanymi są strony wskazane w art. 19 akapity pierwszy i drugi statutu Trybunału, mianowicie państwa członkowskie, instytucje Unii, państwa będące stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym niebędące państwami członkowskimi oraz Urząd Nadzoru EFTA, określony w tym porozumieniu.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 211, s. 1).

¹⁰ Motyw 10 rozporządzenia 2019/942, wcześniej art. 5 rozporządzenia nr 713/2009.

do decydowania w kwestiach związanych z metodami aFRR i mFRR, w przedmiocie których KOR osiągnęły porozumienie.

W drugiej kolejności Sąd oddalił zarzuty szczegółowe skarżących dotyczące naruszenia prawa popełnionego przez Komisję Odwoławczą poprzez błędne stwierdzenie, że zaliczenie funkcji zarządzania zdolnościami przesyłowymi do funkcji wymaganych do zarządzania platformami aFRR i mFRR nie zostało narzucone OSP przez ACER, lecz wynika bezpośrednio z zastosowania rozporządzenia 2017/2195.

Sąd wyjaśnił na wstępie, że zaliczenie to ma decydujące znaczenie dla oceny, czy propozycje opracowane przez OSP powinny spełniać dodatkowe wymogi przewidziane w rozporządzeniu 2017/2195¹¹, jeżeli – tak jak w niniejszym przypadku – OSP zamierzają wyznaczyć kilka podmiotów do sprawowania różnych wymaganych funkcji. W tym względzie Sąd zauważył, że zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem propozycje metod przedłożone przez OSP powinny obejmować definicję funkcji wymaganych do zarządzania platformami aFRR i mFRR¹². Jeżeli z rozporządzenia 2017/2195 wynika, że platformy powinny realizować przynajmniej funkcję optymalizacji aktywacji i funkcję rozliczania OSP¹³, to nie jest wykluczone, że inna funkcja, taka jak zarządzanie zdolnościami przesyłowymi, także zostanie uznana za funkcję wymaganą do zarządzania tymi platformami, w szczególności jeśli dodanie takiej funkcji okaże się konieczne do zapewnienia, że ogólny projekt tej platformy będzie zgodny ze wspólnymi zasadami zarządzania i procesami biznesowymi.

Wykładnia pojęcia funkcji wymaganej do zarządzania platformą aFRR, w świetle kontekstu i celów rozporządzenia 2017/2195, skłania do uznania, że chodzi o funkcję, która – zarówno pod względem technicznym, jak i prawnym – okazuje się konieczna dla skutecznego i bezpiecznego wdrożenia i funkcjonowania tych platform.

Zdaniem Sądu funkcja zarządzania zdolnościami przesyłowymi spełnia taki warunek dotyczący konieczności. Z prawnego punktu widzenia rozporządzenie 2017/2195 nakłada bowiem na OSP obowiązek stałej aktualizacji dostępności międzyobszarowych zdolności przesyłowych na potrzeby wymiany energii bilansującej lub kompensowania niebilansowań. Z technicznego punktu widzenia, jak wynika z opracowanych w niniejszym przypadku propozycji metod aFRR i mFRR, stała aktualizacja zdolności przesyłowych, leżąca u podstaw funkcji zarządzania zdolnościami przesyłowymi, jest istotnym elementem składowym funkcji optymalizacji aktywacji. Funkcja zarządzania zdolnościami przesyłowymi została zresztą dodana do platform przez samych OSP, tak aby platformy te spełniały wynikające z rozporządzenia 2017/2195 wymogi ogólnego projektu dotyczące skuteczności i bezpieczeństwa.

Mając na względzie, między innymi, powyższe rozważania decyzje Komisji Odwoławczej zostały utrzymane w mocy.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełne teksty wyroków ([T-606/20](#) i [T-607/20](#)) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

¹¹ Artykuł 20 ust. 3 lit. e) ppkt (i) do (iii) oraz art. 21 ust. 3 lit. e) ppkt (i) do (iii) rozporządzenia 2017/2195.

¹² Artykuł 20 ust. 3 lit. c) i art. 21 ust. 3 lit. c) rozporządzenia 2017/2195.

¹³ Artykuł 20 ust. 2 i art. 21 ust. 2 rozporządzenia 2017/2195.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Pozostańmy w kontakcie!

